

Sygn. akt III RC 221/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Wioletta Paprotna

Protokolant: Kamila Sienkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2018 r. w Świnoujściu na rozprawie

sprawy z powództwa **O. K.**

przeciwko **K. Ś. (1)**

o zmianę orzeczenia w zakresie alimentów

I. Podwyższa wysokość alimentów ustalonych od pozwanego K. Ś. (1) na rzecz powódki O. K. ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Świnoujściu z dnia 14 czerwca 2000r., w sprawie o sygnaturze akt(...)z kwoty po 250 zł (dwieście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie do kwoty po 1300 zł (jeden tysiąc trzysta złotych) miesięcznie, płatnych do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk powódki, wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 07 grudnia 2017r.

II. Oddala powództwo w pozostałej części.

III. Znosi wzajemnie koszty zastępstwa procesowego pomiędzy stronami.

IV. Nakazuje pobrać od pozwanego K. Ś. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego (...)kwotę 330 zł (trzysta trzydzieści złotych) tytułem opłaty sądowej.

V. Wyrokowi w zakresie punktu I (pierwszego) nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 221/17

UZASADNIENIE

Powódka O. K., reprezentowana przez r.pr. M. K. (1) pozwem z dnia 23 października 2017r. wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego K. Ś. (1) z kwoty po 700 zł miesięcznie do kwoty po 1.799 zł miesięcznie, płatnych do 10-go dnia każdego miesiąca, z tym, że pierwsza rata alimentów podwyższonej wysokości płatna będzie 10 listopada 2017r. wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia płatności każdej z rat oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że kwota alimentów po 700 zł nie odpowiada rzeczywistym usprawiedliwionym potrzebom powódki. Podała, że podejmowała próbę pozasądowego rozwiązania sprawy, jednak nie spotkała się ze zrozumieniem ze strony ojca. Wskazała, iż uczy się w szkole średniej w S., gdzie mieszka i osiąga bardzo dobre wyniki w nauce. Ponadto podejmuje pracę w wakacje. Ponosi koszty utrzymania, tj.: wynajem mieszkania – 700 zł, zajęcia związane z edukacją, w tym z j. angielskiego – 640 zł, korepetycje z matematyki – 320 zł, wypoczynek zimowy – 125 zł (1.500 zł / 12 m-cy), wypoczynek letni – 125 zł (1.500 zł / 12 m-cy), wycieczki szkolne – 50 zł (600 zł / 12 m-cy), rada rodziców – 20 zł (240 zł / 12 m-cy), dojazdy ze szkoły do domu rodzinnego – 160 zł (4 razy w miesiącu po 40 zł), dodatkowe wyjścia ze szkołą do teatru i filharmonii – 200 zł; zakup podręczników i przyborów szkolnych – 59 zł (700 zł / 12 m-cy),

koszty zakupu odzieży – 300 zł, koszty wyżywienia – 400 zł, kosmetyki – 100 zł, koszty leczenia – 50 zł, kieszonkowe – 250 zł, dodatkowe zajęcia sportowe – 100 zł. Łączny miesięczny koszt utrzymania powódki oceniła na kwotę 3.599 zł. (pozew k. 2-3).

W odpowiedzi na pozew z dnia 8 stycznia 2018r. pozwany K. Ś. (1), reprezentowany przez adw. K. Ś. (2), uznał powództwo do kwoty 800zł, płatnej od dnia 1 lutego 2018r. a w przypadku braku zgody powódki na zawarcie ugody, pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 800 zł miesięcznych rat alimentacyjnych. Ponadto wniósł o wzajemne zniesienie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że do września 2016r. przekazywał na córkę alimenty w kwocie po 600 zł, a od października 2016r. przekazuje alimenty w kwocie po 700 zł. Kwoty te były ustalone przez pozwanego z matką powódki w sposób nieformalny. Oprócz tego finansował on również potrzeby córki i nigdy nie odmówił jej pomocy materialnej. Na wypoczynek wakacyjny co roku przelewał dodatkowo kwotę 1.400 zł, na wyprawkę szkolną 500-600 zł w roku, a na osiemnaste urodziny sfinansował kurs nauki na prawo jazdy w kwocie 1.800 zł. Podał, że rozmawiał z córką na temat podwyższenia alimentów do kwoty po 1.000 zł miesięcznie. Wskazał, że ponosi też swoje koszty utrzymania i nie stać go na takie wysokie alimenty i zalecił córce podjęcie pracy na wakacjach w celu zaspokojenia swoich potrzeb. Podniósł, że koszty wskazane przed powódkę w pozwie są znacznie zawyżone i nie odpowiadają podstawowym oraz uzasadnionym wydatkom. Wskazał, że córka zamieszkuje w wynajętym mieszkaniu a nie tak jak rówieśniczki w bursie szkolnej, której koszty to od 350 zł do 500 zł miesięcznie. Dodatkowo powódka opłaca mieszkanie w okresie wakacyjnym, kiedy tam nie przebywa i nie mieszka. Pozwany nie zgadza się również z podaną wysokością za dodatkowy angielski, kwestionuje rzekomo pobierane korepetycje z matematyki, wyjazdy na wycieczki szkolne, które według wiedzy pozwanego nie odbywają się, wyjścia do filharmonii i teatru ,ponieważ córka nigdy nie przejawiała zainteresowania sztuką, a także wydatków na leki i zajęcia sportowe. Zdaniem pozwanego miesięczny koszt utrzymania powódki można porównać do wysokości średniej krajowej na poziomie ok. 1.500 zł, a nie jak twierdzi powódka 3.599 zł. Pozwany wskazał, że pracuje jako marynarz barek rzecznych w systemie 28 dni na wodzie i 28 dni na lądzie. W związku z tym, ponosi koszty utrzymania za granicą i w kraju. Miesięczne wydatki pozwanego obejmują: spłatę kredytu mieszkaniowego – 200 euro; spłata kredytu – 530 zł, koszty dojazdu do pracy i powrotu do domu – 150 euro, koszty utrzymania za granicą – 250 euro, koszty wyżywienia w kraju – 600 zł, koszt zakupu odzieży – 300 zł, koszt zakupu środków chemicznych – 150 zł, opłata za telewizję i internet – 120 zł, telefon – 50 zł, koszty utrzymania mieszkania : czynsz – 563 zł, opłata za prąd – 120 zł, alimenty na córkę – 700 zł . (odpowiedź na pozew k. 45-49).

Na rozprawie dnia 18 czerwca 2018r. strony podtrzymały swoje stanowisko a powódka oświadczyła, że jest skłonna zawrzeć ugodę na kwotę 1200 zł , ale pozwany nie zgodził się. (protokół k. 155-164).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

O. K. urodziła się (...), jest córką M. K. (2) i K. Ś. (1). Rodzice powódki nie pozostawali ze sobą w formalnym związku.

W dniu 14 czerwca 2000r. przed Sądem Rejonowym w Świnoujściu w sprawie (...) pozwany zobowiązał się do płacenia na rzecz powódki alimentów w kwocie 250zł miesięcznie, płatne od dnia 1 sierpnia 1999r.

Następnie dnia 8 kwietnia 2008r w P. przed notariuszem A. G. strony zawarły ugodę, w której pozwany zobowiązał się płacić alimenty w kwocie 400zł miesięcznie , płatne do 28 każdego miesiąca do rąk M. K. (2) od dnia 08 kwietnia 2008r.

dowód: odpis skrócony aktu urodzenia -k. 5, odpis skróconego aktu urodzenia -k. 5v ,

ugoda - k. 5-6 ; ugoda - k. 43v w aktach (...)

W czasie ostatniego orzeczenia alimentów przez Sąd powódka O. K. miała ukończone 10 miesięcy i była utrzymywana przez babcię.

Przedstawicielka ustawowa powódki M. K. (2) miała 19 lat , studiowała na I roku studiów dziennych na Uniwersytecie (...) na kierunku ekonomi. Otrzymywała stypendium i mieszkała u kuzynki. Była na utrzymaniu rodziców.

Pozwany K. Ś. (1) poprzednio mieszkał z rodzicami w P.. Uczył się w liceum zaocznym w K. w klasie I. Pracował wówczas w urzędzie Gminy w P. jako pracownik interwencyjny i zarabiał 700zł brutto. Za szkołę płacił 150 zł za semestr. Był na utrzymaniu rodziców.

dowód: ugoda -k. 43v, zaświadczenie - k. 6,12 ,wysłuchanie matki powódki -k. 14, 43, wysłuchanie pozwanego -k. 14v,43 w aktach (...)

Obecnie powódka O. K. ma 18 lat i ukończyła liceum z oddziałami dwujęzycznymi w S. z czerwonym paskiem. Jest bardzo dobrą uczennicą, przez cały okres nauki poczynając od szkoły podstawowej otrzymywała świadectwa z czerwonym paskiem. W pierwszej klasie liceum, przez pół roku powódka mieszkała w S. w bursie szkolnej, której koszt wynosił 550 zł miesięcznie wraz z wyżywieniem. Jednak z uwagi na uczulenie na laktozę, nie mogła spożywać posiłków na stołówce i zrezygnowała z internatu.

Potem do maja 2018r. mieszkała w wynajętym mieszkaniu w (...) pokojowym, opłata najmu mieszkania 1300zł , czynsz 538,60zł oraz opłaty dodatkowo według zużycia za prąd i gaz. Powódka za pokój płaciła 750zł wraz z opłatami. W czasie nauki chodziła na korepetycje z j. angielskiego dwa razy w tygodniu, godzina kosztowała 40 zł do maja 2018r. W dniu 28.09.2017r. za j. angielski zapłaciła 240zł, w dniu 26.04.2018r. zapłaciła 480zł, w dniu 26.03.2018r. zapłaciła 480zł. W dniu 6 marca 2018r. i 10 marca 2018r. była w teatrze współczesnym w S. , gdzie bilety kosztowały po 20zł.

Powódka dnia 27 kwietnia 2018r. ukończyła liceum ogólnokształcące z Oddziałami Dwujęzycznymi z czerwonym paskiem ze średnią ocen 4,77. Z matematyki uzyskała wynik dobry, z angielskiego dobry. Powódka od czwartej klasy podstawówki uczęszczała na korepetycje z matematyki, ponieważ miała z nią problemy. Dodatkowe zajęcia były niezbędne, gdyż matematyka jest przedmiotem obowiązkowym na maturze. Powódka chodziła do klasy humanistycznej. O. K. uczy się języka angielskiego, w S. była wysyłana na lekcje do Brytyjczyka, dlatego koszt lekcji był wyższy niż w szkole językowej. Powódka miała wyjścia ze szkoła do filharmonii i teatru co dodatkowo zwiększało koszt jej utrzymania w S.. Obecnie powódka jest po maturze i chce podjąć studia na kierunku zarządzanie w specjalności marketing. Na studia chciałaby wyjechać do L., jednak koszt utrzymania za granicą jest znacznie wyższy niż w Polsce, a do tego studia w L. są płatne. Drugą opcją są studia w W. na Uniwersytecie (...), jednak powódka wolałby studiować w L.. O. K. wyjeżdżała na wakacje z matką, podróżowała do Izraela czy do Egiptu. Była z rodzicami w Hiszpanii, Izraelu. Wyjazd do Hiszpanii był od 03.09.-10.09.2017r. koszt na 4 osoby 10.633zł : 4=2600zł / osobę . W Izraelu była od 15.01.- 22.01.2018r. i koszt apartamentu wynosił 916,80 dolarów. Próbuje swoich sił w modelingu, razem z wujkiem jeździła do K. na pokazy mody. Jest reprezentowana przez agencję, jednak w tym momencie jest na etapie tworzenia swojego portfolio i nie osiąga dochodów z tego tytułu.

Od dnia 1 czerwca 2018r. wynajmuje mieszkanie w W. dwupokojowe za kwotę 2200zł. W przypadku studiowania w W. zamierza jeden pokój wynająć.

Obecnie odbywa staż w firmie (...) sp. z o.o. w W. na podstawie umowy zlecenia od dnia 1.06.2018r. do 22.06.2018r. za wynagrodzeniem 1000zł brutto. Osoby w firmie po 3 latach pracy mogą zarobić od 3.000-4.000 zł brutto.

Obecnie miesięcznie koszty utrzymania powódki wynoszą: najmem mieszkania 2200zł, wyżywienie 500zł, bilety miejskie 68zł (jeden bilet koszt 3,4zł), odzież 200zł, środki czystości 100zł, rozrywka 100zł, kosmetyki 100zł, wypoczynek 200zł, łącznie koszty 3.468zł.

Obecnie przedstawicielka ustawowa powódki jest w związku małżeńskim, z którego ma córkę N. lat 13. Mąż matki powódki ma sklep sportowy w M., w którym ona pracuje. Miesięczny dochód z działalności gospodarczej wynosi około 7.500 zł netto, a w sezonie jest wyższy. Mąż M. K. (2) matki poza sezonem tj. od 1 października do kwietnia pracuje w Szwecji i zarabia 13.000 zł. W Szwecji ponosi koszty ponosi koszt wynajmu mieszkania w kwocie 2.000 zł miesięcznie oraz utrzymania. M. K. (2) z mężem mają kredyt hipoteczny na dom, którego rata wynosi 2.400 zł. Oprócz tego mają mieszkanie w M., które jest obecnie wystawiona na sprzedaż za 259.000 zł.

Dowód: świadectwa szkolne -k. 8-11 , 128, 130- 133, wyniki matury -k. 129 rachunek -k. 12 dowody wpłaty -k. 13-38, umowa najmu -k. 108-109,134-135, aneks -k. 110, ksero oświadczenia -k. 111, bilety -k. 112-113, wyniki matur -k. 114, świadectwa -k. 115, rachunki -k. 116—117, umowa zlecenia -k. 136-137, potwierdzenia rezerwacji -k. 138-154, wysłuchanie powódki -k. 159-162, zeznania świadka M. K. (2) - k . 156- 159;

Obecnie pozwany K. Ś. (1) ma obecnie 38 lat, z wykształcenia jest mechanikiem maszyn i urządzeń, pracuje jako marynarz na barce w Holandii. Pracuje w trybie 28 dni w pracy i 28 dni wolnego. Przez cały okres pracy zarabia 1.431 euro miesięcznie netto. Ponosi koszty dojazdu do pracy w kwocie 700zł. Oprócz powódki nie posiada innych dzieci oraz jest stanu wolnego.

W styczniu 2018r. zakupił dwupokojowe mieszkanie w G. za kwotę 22.000euro. Wcześniej pozwany mieszkał razem z rodzicami.

Obecnie pozwany ponosi koszty utrzymania mieszkania: czynsz – 460-471 zł; prąd – 80 zł; telewizja i internet – 100 zł. Dodatkowo opłaca ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 101 euro miesięcznie. Gdy pozwany jest w pracy to ponosi koszty wyżywienie ok. 220-230 euro miesięcznie. Pozostałe koszty swojego utrzymania w Polsce pozwanego wynoszą 800 zł i obejmują wyżywienie, zakup odzieży, środków higienicznych i czystości oraz inne wydatki jak. np. rachunek za telefon. Obecnie jest w trakcie remontu zakupionego mieszkaniu, które finansuje z kredytów które zaciągnął. Pozwany pracuje od 16 roku życia, wcześniej był marynarzem i zarabiał od 900 do 1250 euro miesięcznie. Od 4 lat pracuje na barce w Holandii. Miał oszczędności w kwocie 40.000 zł, ale przeznaczył je na wkład własny na mieszkanie. Najwyższa rata kredytu za mieszkanie wyniosła 180 euro. Kredyt spłaca od listopada 2017r. Pozwany przekazuje oprócz tego na powódkę 700 zł tytułem alimentów i okresowo przekazuje jej dodatkowe środki pieniężne, na wyprawkę szkolną , na wakacje, kieszonkowe albo w ramach prezentu na 18-te urodziny córki opłacił jej kurs nauki na prawo jazdy, który wyniósł ok. 1.800-2.000 zł w dniu 3 lipca 2017r.

W lutym, marcu, kwietniu, maju, lipcu 2016r. przekazał powódce kwoty po 600zł. W dniu 20 maja 2016r. kwotę 2100zł , w tym alimenty 700zł i 1400zł na wakacje. W dniu 1 sierpnia 2016r. kwotę 1200zł , w tym alimenty 700zł i wyprawka szkolna 500zł. We wrześniu 2016r. zapłacił alimenty 600zł, w październiku 2016r. - alimenty 700zł, w listopadzie 2016r. - alimenty 700zł, w grudniu 2016r . na gwiazdkę przekazał córce 200zł . W lutym 2017r. zapłacił alimenty 700zł, w marcu 2017r. - alimenty 700zł, w kwietniu 2017r. - alimenty 700zł, w maju 2017r. kwotę 1800zł na kurs prawa jazdy, w lipcu 2017r. – kwotę 2200zł na wakacje i alimenty, w sierpniu 2017r. - 1300zł alimenty i wyprawka szkolna, we wrześniu 2017r. - alimenty 700zł, w październiku 2017r. - alimenty 700zł , w listopadzie 2017r. - alimenty 700zł, w grudniu 2017r. – alimenty kwotę 700zł . W styczniu 2018r. – zapłacił alimenty 700zł .

Dowód: dowody wpłaty k. 51-74, wymiar czynszu k. 75 . wysłuchanie pozwanego k. 119-121, 162-163,

Sąd zważył co następuje:

Powództwo wysunięto przez O. K. zasługiwało na uwzględnienie do wysokości alimentów po 1.300 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie należało je oddalić.

Podkreślenia wymaga, że obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka wynika z art. 133 § 1 k.r.o., który mówi, że rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Wskazać należy, że przepis art. 135 § 1 k.r.o. stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może dotyczyć osoby otrzymującej alimenty jak również osoby, która zobowiązana jest do płacenia alimentów. Natomiast zakres zmiany może dotyczyć pogorszenia lub poprawy ich sytuacji finansowej, co w konsekwencji może być podstawą do zmiany wyroku alimentacyjnego. Dla zasadności żądania zmiany alimentów konieczne jest wykazanie, że nastąpiła istotna zmiana sytuacji finansowej zobowiązanego

oraz, że dalsze alimentowanie w wyniku zmiany okoliczności nie odpowiada bieżącym potrzebom uprawnionego bądź przekracza możliwości zarobkowe zobowiązanego, gdyż te okoliczności w myśl art. 135 k.r.o. decydują o zakresie obowiązku alimentacyjnego. Współzależność między tymi dwoma czynnikami wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim zezwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego do alimentowania. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z 14 listopada 1997 r. (III CKN 217/97), które podziela Sąd Rejonowy obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka - stanowiący uszczegółowienie ogólnego obowiązku troszczenia się o "fizyczny i duchowy rozwój dziecka" i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej (zob. art. 96 § 1 zd. 2 k.r.o.) - nie jest ograniczony żadnym sztywnym terminem i nie jest również związany ze stopniem wykształcenia w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez dziecko określonego stopnia podstawowego czy średniego wykształcenia (wyrok SN z 30 czerwca 1999 r., III CKN 199/99). Ustalanie, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie, oznacza ocenę jego możliwości zarobkowych oraz majątkowych i ocenę, czy ich wykorzystanie pozwala na osiągnięcie dochodu wystarczającego na zaspokojenie jego potrzeb życiowych. Może ona być dokonywana w zasadzie analogicznie do oceny możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji (zob. art. 135 k.r.o.) z uwzględnieniem odrębnościami wynikających z wieku dziecka i jego starań o zdobycie kwalifikacji zawodowych. Po ukończeniu 18 roku życia na dziecku nie ciąży już czasochłonny obowiązek szkolny i może podjąć pracę lub rozpocząć działalność gospodarczą. Nierzadko jednak może być to praca niewymagająca kwalifikacji lub wykształcenia albo poniżej aspiracji dziecka i niżej wynagradzana niż praca, którą dziecko mogłoby wykonywać, gdyby kontynuowało i zakończyło naukę, względnie praca, z której otrzymywane wynagrodzenie, wyczerpując możliwości zarobkowe dziecka, nie wystarcza na jego utrzymanie (por. wyrok SN z 11 marca 1999 r., III CKN 1175/98, L..pl nr (...)). Kontynuowanie nauki i starania dziecka pełnoletniego o zdobycie lub podniesienie kwalifikacji stosownych do jego uzdolnień, które umożliwią mu w przyszłości osiągnięcie wyższych zarobków, mogą usprawiedliwiać odmowę podjęcia przez nie pracy lub niewykorzystywanie posiadanych możliwości zarobkowych, również tych związanych ze zdobytym dotychczas zawodem (por. wyrok SN z 10 listopada 1998 r., III CKN 565/98, L..pl nr (...), w którym wskazano, że odmowa podjęcia przez powódkę pracy była nieusprawiedliwiona wobec niepodjęcia przez nią studiów przez dwa lata od ukończenia liceum plastycznego i zdobycia przez nią zawodu). Należy przy tym brać pod uwagę, czy osobiste zdolności i cechy charakteru pełnoletniego dziecka, o których mogą świadczyć oceny uzyskane w toku dotychczasowej nauki, pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie kształcenia (wyrok SN z 14 listopada 1997 r., III CKN 217/97, L..pl nr (...)). Dochody rodziców mogą nie wystarczać na zaspokojenie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb dzieci. Według pkt XII uchwały pełnego składu Sądu Najwyższego z 9 czerwca 1976 r. (III CZP 46/75, OSNCP 1976, nr 9, poz. 184) podzielaną przez Sąd Rejonowy konsekwencją obowiązywania zasady równej stopy życiowej jest to, że rodzice w żadnym razie nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie, tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. Pogląd ten podzielono i uzupełniono pkt IV uchwały pełnego składu Sądu Najwyższego z 16 grudnia 1987 r. (III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42) (zob. również np. wyroki SN: z 21 stycznia 1999 r., I CKN 1292/98; z 6 stycznia 2000 r., I CKN 1077/99; z 24 marca 2000 r., I CKN 1538/99; z 16 stycznia 2001 r., II CKN 40/99), gdzie wskazano nadto, że w szczególnych przypadkach, gdy sytuacja dziecka tego wymaga, rodzice mają obowiązek nie tylko dzielenia się choćby najszczuplejszymi swymi dochodami, lecz także wyzbywania się posiadanego majątku bądź jego niektórych składników, aby w ten sposób podoląć ciężacemu na nich obowiązkowi alimentacyjnemu, np. dla ratowania zdrowia dziecka. Nie można od nich jednak wymagać zbycia przedmiotów majątkowych przynoszących dochód i stanowiących źródło utrzymania rodziny. W przywołanej uchwale SN z 16 grudnia 1987 r. wskazano również, że zawsze zachodzi potrzeba zachowania rozsądnej równowagi pomiędzy zaspokojeniem potrzeb uprawnionego a poziomem życia zobowiązanego. Podkreślono, że uwzględnienie roszczenia dziecka nie może doprowadzić do niedostatku rodziców (zob. też wyrok SN z 8 sierpnia 1980 r., III CRN 144/80, OSNCP 1981, nr 1, poz. 20, gdzie wskazano na niedopuszczalność rozstrzygnięcia sprawy, w rezultacie którego pozwany zostanie pozbawiony najniezbędniejszych środków utrzymania i możliwości najskromniejszej egzystencji).

Ustalony powyżej stan faktyczny oparty został na dowodach szczegółowo wskazanych przy stanie faktycznym, a w szczególności na powyżej powołanych dowodach z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy albowiem strony nie zakwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści tychże dokumentów. Jednocześnie Sąd nie powziął

wątpliwości, co do wiarygodności w/w dokumentów. Ponadto podstawę ustaleń faktycznych stanowiły twierdzenia powódki i pozwanego, przesłuchanych w charakterze stron oraz matki powódki przesłuchanej w charakterze świadka w zakresie w jakim korespondowały z dokumentami.

Na wstępie należy wskazać, że w czasie ostatniego orzekania przez sąd w przedmiocie alimentów na rzecz O. K., powódka miała ukończone 10 miesięcy i była utrzymywana przez babcię, gdyż jej matka studiowała wówczas na I roku studiów dziennych na Uniwersytecie (...) na kierunku ekonomia i również była na utrzymaniu swoich rodziców. Pozwany natomiast był uczniem I klasy liceum zaocznego i pracował jako pracownik interwencyjny zarabiając 700 zł brutto. Mieszkał z rodzicami w P. i był na utrzymaniu rodziców. Od tamtego czasu potrzeby powódki znacząco wzrosły i możliwości zarobkowe pozwanego istotnie się zmieniły. Należy przy tym wskazać, że od czasu ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów, matka powódki i pozwany dochodzili do porozumienia w przedmiocie alimentów i pozwany zwiększał je wraz z wiekiem powódki i jej rosnącymi potrzebami. Obecnie jednak nie potrafił porozumieć się z córką w sprawie jej alimentowania. Powódka w kwietniu 2018r. ukończyła szkołę średnią z bardzo dobrymi wynikami i czerwonym paskiem na świadectwie oraz planuje dalszą naukę. Osiągnięte wyniki w nauce zapewniły jej miejsce na studia na Uniwersytecie (...), ale marzeniem powódki są studia w L., do których obecnie się przygotowuje. Warunkiem dostania się tam jest zdaniem egzaminu z języka angielskiego i uzyskaniem certyfikatu. Osiągane wyniki i zaangażowanie w naukę, potwierdziły zasadność wysłania O. K. do liceum w S. oraz pozwalają przypuszczać, że z taki samym zaangażowaniem podchodzi ona do kwestii studiów. Takie osobiste zaangażowanie dziecka uzasadnia konieczność alimentowania w czasie dalszego kształcenia. Na obecnym rynku pracy, potencjalni pracodawcy nie tylko zwracają uwagę na wykształcenie potencjalnego pracownika, ale również na kierunek studiów, wyniki osiągnięte w trakcie studiów i uczelnię na której kandydat się kształcił. Absolwenci prestiżowych uczelni z bardzo dobrymi wynikami na studiach, mogą liczyć na lepsze stanowiska i wyższe zarobki. Powódka zdaje się rozumieć obecny rynek pracy i dąży do uzyskania jak najlepszego wykształcenia w kierunku w którym później chciałaby pracować. Potwierdzeniem tego jest również, fakt podjęcia przez O. K. stażu w firmie w której pracuje nad tłumaczeniem i tworzeniem artykułów promocyjnych dla kontrahentów, zapewniając sobie w ten sposób dochód i dodatkowe doświadczenie. W ocenie Sądu zasadne okazały się koszty wynajmu pokoju w S. a potem wynajmu mieszkania w W., wyżywienia, kosmetyków, wydatków związanych ze szkołą jak wyjazdy na wycieczki szkolne, składki na radę rodziców. Natomiast zawyżone zostały koszt dojazdu do domu, które miesięcznie wynoszą 144 zł a nie 160 zł, ponieważ bilet ze S. do M. kosztuje 36 zł a nie 40 zł. Przeliczenie kosztów wakacji letnich i zimowych na miesięczne składki wynoszą 200 zł, a nie tak jak wskazywała powódka 2 x 125 zł czyli łącznie 250 zł jak wskazywała powódka, lekcje dodatkowe angielskiego to koszt 480 zł a nie 640 zł. Wyjścia do filharmonii to koszt 40 zł miesięcznie a nie 200 zł jak podnosiła powódka. Sąd nie uznał za uzasadniony koszt kupna karnetów do siłowni, gdyż w trakcie kształcenia na poziomie szkoły średniej w planie zajęć są przewidziane zajęcia z wychowania fizycznego, które mają zapewnić uczniom aktywność fizyczną na optymalnym poziomie. Łączny miesięczny koszt utrzymania O. K. podczas nauki w S. wynosił ponad 2794 zł (w tym opłata za pokój 750zł, wyżywienie 400zł, dojazd 144zł, rozrywka 100zł, wakacje 200zł, wydatki na szkołę ,teatr 100zł, korepetycje z angielskiego 480zł, matematyki 320zł, kosmetyki 100zł odzież 200zł), a nie tak jak zostało przedstawione przez powódkę 3.599 zł. Natomiast od czerwca 2018r. jej koszty utrzymania się zwiększyły i w ocenie Sądu za zasadne należy uznać koszty najmu mieszkania w W., jako potencjalnego miejsca studiów powódki w kwocie 2.200 zł. Wyżywienie na poziomie po 500 zł miesięcznie, zakup biletu komunikacji miejskiej w kwocie 68 zł, odzież w kwocie po 200 zł, środki czystości po 100 zł, kosmetyki po 100 zł i wyjazdy wakacyjne po 200 zł miesięcznie. Obecny łączny koszt utrzymania powódki wynosi 3.468 zł, ale Sąd uznał, że powódka pracując w firmie (...) osiąga zarobki w kwocie 850 zł netto miesięcznie i w takim zakresie może partycypować w swoim utrzymaniu. Natomiast rodzice po połowie powinni pokryć pozostałe koszty jej utrzymania, które wynoszą 2.612 zł.

Matka powódki prowadzi razem z mężem sklep sportowy z którego osiągają dochód w kwocie 7.500 zł, przy czym w sezonie dochód ten jest wyższy. Poza sezonem ojczym powódki wyjeżdża pracować do Szwecji i z tego tytułu zarabia ok. 13.000 zł. Matka powódki mieszka w domu jednorodzinny, a przy tym dysponuje ona również mieszkaniem w M.. Powódka ma siostrę N. która ma obecnie 13 lat. Sytuacja majątkowa matki jest dobra i jest w stanie pomagać córce w utrzymaniu na studiach. Rodzina matki powódki na utrzymanie ma łącznie kwotę ponad 20.000zł na cztery osoby , czyli 5000zł na osobę.

Pozwany natomiast, obecnie pracuje jako marynarz na barce w Holandii i zarabia 1.431 euro netto miesięcznie, tj. ok. 6.000 zł miesięcznie. Ponosi on koszty stałe miesięczne takie opłacenie czynszu za mieszkanie w kwocie 460 zł, rachunek za prąd 80 zł, rachunki za multimedia 100 zł, dojazdy i powroty z pracy po 700 zł miesięcznie oraz ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 101 euro miesięcznie, ratę kredytu po 180 euro miesięcznie. Do tego dochodzą koszty pozwanego życia w Polsce jak wyżywienie czy zakup odzieży i środków czystości w kwocie po ok. 800 zł miesięcznie oraz koszty życia, gdy pozwany przebywa w pracy w Holandii jak koszty wyżywienia w kwocie po 220 euro miesięcznie. Należy jednak wskazać, że bez względu, czy pozwany przebywa w Polsce czy w Holandii, wynagrodzenie pozwala mu na pokrycie wszystkich swoich kosztów oraz zostają mu jeszcze środki wolne. Sąd w toku postępowania ustalił, że pozwany przebywając w Holandii po opłaceniu wszystkich rachunków i zaspokojeniu swoich potrzeb dysponuje wolną kwotą 2.566 zł, z której ma środki na alimenty w kwocie 1300zł (zarobki 1.431euro-101euro ubezpieczenie zdrowotne, wyżywienie 220euro, rata kredytu 180euro zostaje mu kwota 930euro po kursie 4,20 = 3906zł z czego należy odjąć koszty czynszu 460zł, prąd 80zł, media i TV 100zł, koszty dojazdu 700zł razem wydatki 1340zł). Bez względu zatem, czy pozwany przebywa w Polsce czy w Holandii jest on w stanie partycypować w kosztach utrzymania córki kwotą po 1.300 zł miesięcznie od dnia 1 grudnia 2017r., od daty wniesienia pozwu. Dalej należy wskazać, że kwota ta w żaden sposób nie wpływa na sytuację majątkową pozwanego i nie wymusza na nim ograniczenia swoich potrzeb. Natomiast kwota alimentów jest uzasadniona zasadą równej stopy życiowej rodzica i dziecka i dodatkowo pozwala ona realizację planów dalszego kształcenia przez powódkę. Sąd zauważył również, że na pozwanym nie ciążyą inne zobowiązania o charakterze alimentacyjnym, gdyż K. Ś. (1) nie posiada innych dzieci prócz powódki oraz nie pozostaje w związku małżeńskim.

Zarówno sytuacja majątkowa pozwanego jak i matki powódki jest dobra i pozwala im jako rodzicom na finansowanie w równym stopniu kosztów dalszego kształcenia córki. O. K. natomiast swoimi wynikami w nauce i postawą nad wyraz dojrzałą, potwierdza, że zasługuje na dalsze wsparcie ze strony rodziców.

Z uwagi na to, że powódka nie wykazała aby posiadała niezaspokojone potrzeby na utrzymanie nie uwzględniono by przyznać jej alimenty od dnia 10 listopada 2017r.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, także w przypadku częściowego oddalenia powództwa – z uwzględnieniem zasady stosunkowego rozdzielenia wyrażonej w przepisie art. 100 k.p.c. W niniejszym postępowaniu powództwo zostało uwzględnione częściowo i w takim też stosunku pozwanego winny obciążać koszty procesu, na które składa się opłata od pozwu w kwocie 660 zł (art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 22 k.p.c. – z uwagi na dochodzenie podwyższenia alimentów w kwocie o 1099 zł miesięcznie x12 m-cy, wartość przedmiotu sporu stanowi – 13.188 zł. Wartość przedmiotu sporu w wysokości 13.188 zł, z czego opłata stosunkowa od pozwu wynosi 5 %, co daje kwotę 660 zł), od której uiszczenia powódka jako strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych była zwolniona (art. 96 ust. 1 pkt 2 w/w ustawy). Dlatego też w punkcie IV zasądzono od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w wysokości 330 zł, obliczone odpowiednio do części 50% , w jakiej przegrał proces natomiast w punkcie III Sąd zniósł wzajemne koszty zastępstwa procesowego stron w myśl art. 100 k.p.c.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadany wyrokowi w punkcie V wynika z dyspozycji przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd, jeśli zasądza alimenty, z urzędu nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.